

РЕШЕНИЕ

№ 32531

гр. София, 06.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6872** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197 и следващите от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ИВИС-ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], вх.1, ет.1, ап.1, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.3 представлявано от управителя М. И. Л., срещу решение № ПО – 54/06.06.2025г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 250022-023-0001357/14.05.2025г. издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност и необоснованост. Твърди се, че е налице несъразмерност на обезпечението. Излагат се аргументи, че ПОМ са наложени след спиране на ревизионно производство, като се твърди, че така наложените мерки не могат да произведат никакво действие. Искане за отмяна на оспореното решение, както и на ПНПОМ. Претендира разности.

В съдебно заседание дружеството, чрез процесуалния си представител адв. П., която поддържа жалбата, представя молба за замяна на обезпечителните мерки, като със същата се иска налагане на запор над МПС. Излага аргументи по същество на спора и претендира разности.

Ответникът – Директор на ТП на НАП – [населено място], чрез процесуален представител юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № ПО – 54/06.06.2025г. на Директора на ТД на НАП – С. е отхвърлена жалбата на „ИВИС-ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН“ ООД, срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх.№С250022-023-0001357 от 14.07.2025г. С последното е наложена възбрана върху недвижими имоти на дружеството.

Със ЗВР №Р-22221025000883-020-001/25.02.2025г. е възложена ревизия на „ИВИС-ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН“ ООД /л. 67/.

На от 02.05.2025г. е изготвено Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ /л. 41,42/.

На 07.05.2025г. е издадена Заповед № Р-22221025000883-020-001/07.05.2025г., с която производството за извършване на ревизия е спряно/л.70,71/.

На 14.05.2025г., е издаден ПНПОМ изх.№С250022-023-0001357/14.05.2025г. като в същият е посочен размерът на бъдещите публични задължения, а именно 29019,00 лева /л.37,38/.

Представени са доказателства за компетентност на Х. М. /л. 73/.

В съдебно заседание е представено: Определение № 30203 от 16.09.2025г. на АССГ, с което е продължен срока на наложените ПОМ спрямо дружеството жалбоподател; молба за замяна на обезпечителните мерки, с която се предлага замяна на наложените ПОМ от възбрана върху недвижими имоти в заповор върху МПС.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл.197, ал.1 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще се затрудни или ще бъде невъзможно събирането на публичното задължение, като обезпечението се налага по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалва по реда на чл. 197 от ДОПК. Съгласно чл. 195, ал. 7 от ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Обезпечителни мерки се налагат с мотивирано постановление от публичния изпълнител. Обезпечителната мярка следва да съответства на задължението, което обезпечава.

Съдът, с оглед задължението си за служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт по чл. 168 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на постановлението на публичния изпълнител за налагане на обезпечителни мерки и на решението, с което се потвърждава наложената обезпечителна мярка са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В случая обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място], съгласно правомощията му по чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и формално съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити. Обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С. е валидно и допустимо. Същото е издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП – С. и в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

По настоящото производство е наложена обезпечителна мярка - възбрана върху недвижими имоти.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото, от дружеството жалбоподател са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ изх. № С 250022-023-0001357/14.05.2025г. обезпечителни мерки. В приложената молба за замяна на ПОН се предлага замяната на възбраната на недвижими имоти със запор върху МПС, което не е изпълнява изискванията на отменителното основание по 197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал.1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1-8 от ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа на влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 от ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК не може да се приложи, тъй като предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Ревизионното производство срещу „ИВИС-ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН“ ООД е образувано с издаването на ЗВР №Р-22221025000883-020-001/25.02.2025г. Следователно, по аргумент от нормата на чл. 112, ал. 1 от ДОПК, ревизията е започнала на 25.02.2025г. и от този момент е в ход ревизионно производство по смисъла на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Следователно, към момента на отправяне на мотивираното искане от органа по приходите - 02.05.2025г.и на издаване на постановлението - 14.02.2025г., е налице първата, предвидена в чл. 121, ал.1 от ДОПК предпоставка - има валидно започнало ревизионно производство по отношение на юридическото лице „ИВИС-ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН“ ООД.

По аргумент от чл. 121, ал.5 от ДОПК предварителни обезпечителни мерки могат да се налагат до приключване на ревизионното производство.

Предварителните обезпечителни мерки, независимо от вида им, съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК се налагат с постановление от публичен изпълнител по реда на чл. 195, ал. 3 от ДОПК. Моментът на налагане на обезпечителните мерки не е обусловен от влизането в сила на постановлението, тъй като съгласно чл. 121, ал.2 вр. чл. 197, ал. 6 от ДОПК изпълнението не може да бъде спряно поради обжалването му. Мерките по ПНПОМ изх. № С 250022-023-0001357/14.05.2025г. са наложени в хода на ревизията, която е започнала на 25.02.2025г. Това ревизионно производство не е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл. 121, ал. 1-3 от ДОПК. Ето защо възражението свързано със спряното ревизионно производство, не се приема за основателно. В допълнение следва да се посочи, че при спирането на ревизионното производство забраната за извършване на процесуални действия обхваща свързаните със събиране и оценка на доказателствата действия и издаване на актове по същество на производството, в тази забрана не

се включват други действия като обезпечения на доказателства, издаване на преписи и удостоверения, включително и налагане на ПОМ. В тази връзка, е без значение дали постановлението на публичния изпълнител е издадено преди или след спиране на ревизионното производство.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 от ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това ПНПОМ изх. № С 250022-023-0001357/14.05.2025г. е подписано от Б. Г., старши публичен изпълнител при ТД на НАП- С.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1-9 от ДОПК. Налагането на предварителни обезпечителни мерки е обосновано с мотивите, приложени към искането на ръководителя на ревизията, които публичният изпълнител изцяло е възприел, той е изложил и свои доводи, въз основа на които е избрана наложената обезпечителна мярка.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 195, ал. 7 от ДОПК предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини. В случая не се доказва от процесуалния представител на оспорващата страна непропорционалност. Не се установява свръхобезпеченост и несъразмерност, предвид предполагаемия размер на данъчните задължения, които ще бъдат дължими от дружеството жалбоподател след приключването на ревизионното производство. Съгласно чл. 121, ал. 3, изр. 1 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването, върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на ревизираното лице. Ако това не е възможно съгласно чл. 123, ал. 3, изр. 2 от ДОПК, наложените предварителни обезпечителни мерки не следва да спират извършваната от ревизираното лице дейност. Относно наложените в хода на обезпечителното производство обезпечителни мерки, същите се изразяват във възбрана на два недвижими имота. На дружеството не са наложени запори върху банковите сметки - нито върху налични, нито върху постъпващи суми, поради което съдът намира, че по никакъв начин не е затруднена обичайната му търговска дейност, както и възможността да получава финансови постъпления и да покрива задълженията си.

С оглед гореизложеното решението на директора на ТД на НАП С. правилно потвърждава ПНПОМ на публичния изпълнител, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, в полза на Националната агенция за приходите следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100, 00 лв. съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 3 и 4 ДОПК Административен съд - София град, III-то отделение, 79 -ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „ИВИС-ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № ПО – 54/06.06.2025г. на Директора на ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА „ИВИС-ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С. направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.